

Miluji vás. Děkuji vám.
Moc vás miluji.
Mistryně, podívejte se.
Někdo odjíždí? (Ano.)
Opouštíte mě tak brzy?
Opouštíte mne?
Toto je vaše oblíbené.
Sem. Sem!
Benny, sem.
Už jsi něco dostala
včera, stejně ale
chceš dnes další.
Tady, tady.
Když to budeš jíst
budeš tlustá.
Naložili nějaké
olivy? Sem.
Pokud ano,
Pak je dejte před dveře
ať si každý vezme
když půjde domů.
Ne víc.
Každý si vezme trochu.
(Ano.)
Tady.
Kdo nic nemá?
Snězte si jen několik
kousků.
Všichni sem přijďte.
Je to jako v dávných dobách,
kdo přišel k domu
pro almužnu, dostal
sušenky a bonbóny.
Kdo nic nemá?
Happy, to není pro tebe!
Tady. Stačí.
Stačí?
Dobrá.
Ano.
Tady je to.
Stačí.
Není zač.
Všichni něco mají?
Ano. (Stačí?)
Ano. Děkujeme Vám!
Dnes jsem meditovala
moc dobře. Proč?
Někdo odjel domů?
Dobrá. Jed'te domů
bez jakékoli lítosti.

Někdo si stěžuje?
Ne.
Někdo si stěžuje,
že jsem se na něho nebo
na ni nepodívala? (Ne.)
Ne. Skvělé.
Je někdo nachlazený
nebo kašle? (Ne.)
Skvělé.
Jste tak hodné děti.
Šťastné. Půjdu dolů.
Přišla jsem nahoru
a jdu dolů. Ano?
Happy! Och člověče!
Něco jsi našel?
Nejez tak moc.
Ne víc. Och Bože!
Happy, Benny, teď jděte!
Dobrá.
Benny. Je čas jít.
Pohni se. Pohni se.
Nečekej na mne.
Pohni se.
Nechce.
Ona čeká na mne.
Je zase nahoře. Tak
se lepší. Říkala jsem vám to.
Psi jsou velmi přítulní.
Máte doma psy?
(Ano.)
Dobrá. Moc vás milují,
že?
Jsou tak loajální
a tolik nás milují.
Rozveselují nás.
Jdi a pozdrav, „Ahoj.“
Když jste v dešti,
můžete promoknout,
říkali jsme vám to!
Nemusíte věřit mně,
zkuste to sami.
Takový čiperka. Musím se
o vše starat.
Říkala jsem vám,
léto, zima...,
„Co když bude pršet?“
O co ještě chcete,
abych se starala?
Řekněte.
Och drahý Bože.

Nevěděla jsem,
že být Mistrem
může být tak těžké.
Musíte se obávat
různého počasí.
(Neobávejte se.)
Když jsem pomáhala při
pohromách ve Vietnamu
(Au Lac), než přijeli,
posílala jsem
tam nějaké místní lidi,
některé a řekla jsem:
„Dělejte to potichu.“
Dělali to tak
a měli úspěch,
víte?
A nikdo nic neudělal.
A pak
rozdali všechno
a odešli.
To záleží
na situaci
a vy to vyřizujete
s místní vládou, víte?
Máte k nim respekt.
Řeknete jim,
co děláte.
Tak to bude lepší,
ano?
Áno, toto je pre vás.
Prosím, dajte si čaj.
Šálku si môžete nechať.
Takto sa nebudete sťažovať,
že som vás nikdy nepozvala
na čaj. To je v poriadku.
Mám veľa šalok.
Sú lacné.
Tucet ich stojí
len pár dolárov.
Svet je v chaose.
V poriadku. Zaberie to čas.
Rada by som videla,
že sa ľudia menia rýchlejšie.
Ak budú príliš pomalí,
mohlo by to byť zbytočné.
Ak budú príliš pomalí,
svet by mohol byť zničený
a nezostal by žiaden čas
na zvrátenie vecí.
Ale je to v poriadku.

Život a smrť sú predurčené.
Smrť nie je veľká vec.
My aj zomrieme s radosťou.
Je mi len ľúto ich.
Mám otázku.
Ľudia sú takí žalostní.
Vedia, že
mäsová strava nie je dobrá.
Hovoria:
„Vegetariánska strava
je veľmi dobrá.“
„Prečo ju neprijmete?“
„Stále sa cítim hladný,
keď jem zeleninu.“
Oni sa nechcú zmeniť.
Nevedia ako variť
vegetariánske jedlo.
Myslia si, že môžu
jesť iba zeleninu,
samozrejme,
že nebudú nasýtení.
Mám otázku.
Myslím si,
že trh sa nezmenil.
Nevedia, ako variť
vegetariánske jedlo
a neexistuje veľa možností
varenej vegetariánskej stravy,
ktoré by boli dostupné.
Celý svet sa musí zmeniť.
(Áno, áno.)
Musí sa to stať populárnym
trendom. (Áno, áno.)
Ináč je zbytočné
o tom hovoriť.
Ale robíme, čo môžeme.
Možno neskôr
sa z toho stane trend.
Tak je to.
Dobre. Do videnia. Dobre.
Meditujte, áno?
Už viac nehovorte. (Dobre.)
Rád by som počul
Majsterku hovoriť aulacky,
ale Majsterka hovorí
len anglicky alebo čínsky.
To preto, že hovorili Číňania.
Aulačania (Vietnamci)
nepovedali nič.
Prečo ste povedali, že

nerada rozprávam aulacky?
Aulačania hovoria
aj po anglicky.
Len sed'te a meditujte.
Načo sa stále niečo pýtať?
Chcete sa spýtať
na duchovné praktikovanie?
Hnedá ryža
a sezamové semená,
ak ich chceme jesť...
Môj Bože!
Prečo sa ma pýtate na toto?
Hovorila som to mnoho krát.
Toľko problémov!
Vedela som to, vidíte?
Toto by ste už mali vedieť,
ale stále sa na to pýtate.
Už som o tom hovorila
mnoho krát, však? (Áno.)
Kto to nevie,
zdvihnite ruku.
Nikto sa neodváža
zdvihnúť ruku!
Zdvihnite ruku
a potom použijete druhú,
aby ste ju stiahli dole. Dobre.
Ak zdvihnete ruku,
povedzte svojmu susedovi,
aby vám ju stiahol dole.
Už som o tom hovorila
mnohokrát.
Už veľa rokov, často.
Už som o tom hovorila
v parížskom centre.
Už som o tom hovorila,
a len sa to stále dookola
vypytujete.
Jedzte, čo chcete jesť,
načo sa ma pýtate?
Keď poviem, že to je dobré,
tak ak v budúcnosti
ochoriete, budete viniť mňa.
Ak poviem, že to nie je
dobré, potom poviete:
„Môj Bože! Chcem jesť
výživné jedlo,
ale ona mi bráni!“
Jedzte čokoľvek,
čo jesť chcete.
Čo to má spoločné so mnou,

že sa ma na to pýtate?
Pokiaľ nejete mäso,
potom jedzte, čokoľvek
máte radi, dobre?
Staré dámy už niekedy
nemajú zuby
a nedokážu požiť slané
a sezamové semená.
Musia mať zuby,
aby mohli zjesť hnedú ryžu
a sezamové semená.
Hnedá ryža je pevnejšia,
potrebujete mať zuby,
aby ste to požuli.
Ak nemáte žiadne zuby,
nepýtajte sa ma.
Aulačania (Vietnamci) majú
niekoľko vtipných veršov:
„Jedna stará dáma
vo veku 74 rokov
sedí pri okne
a píše list,
aby si našla manžela.
Ráno išla na trh
do Cầu Bông,
pýtať sa vešťa,
či nájdenie manžela
má nejaký úžitok.
Veštec vyslovil
svoju predpoveď:
'Áno, má to úžitok
(„úžitok“ a „d'asno“ znie
vietnamsky tak isto – „lợi“),
ale vy už ste bezzubá!“
Poznáte tú básničku?
(Áno, poznáme.)
Poznáte?
Niektorí hovoria áno,
niektorí hovoria nie.
Bolo to v roku 1996,
Majsterka. (Áno?)
Bolo to v roku 1996. (Čo?)
Áno, bolo to na páske...
(Už som o tom hovorila?)
Áno. (Zuby a d'asná.)
Bola to matka brata Ngoc,
ktorá nosila
Majsterkin prívesok
a mala nejaké
vnútorné skúsenosti.

Takže vyšla hore a povedala
svoj príbeh. Vtedy Majsterka
povedala tieto verše.

Áno. Koľko krásnych
ľudí na svete?

Tak veľa krásnych ľudí.

Bola veľmi krásna, však?

Niekedy milujem
všetkých ľudí.

Rada by som ich zobrala
všetkých všade, sem.

Viete?

Každý deň sa môžeme
rozprávať o hlúpostiach.

Jesť a sedieť pod oblohou
a rozprávať sa o hlúpostiach
a keď sa unavíme,
ísť spať.

Hovoriť, kým sa neunavíme,
sedieť, kým sa neunavíme...
a potom ísť meditovať.